

Mooi, mooier, mooist...

Bij de groep van joggers tel je blijkbaar pas mee als je eens een marathon hebt gelopen... Sinds mijn aansluiting bij de KASVO-joggers in januari 2011 heb ik dat ontelbare keren mogen horen. Ik was echter niet van plan om me te laten opjagen, en had voor mezelf al heel lang besloten om mijn eerste marathon te lopen als ik 40 zou zijn. Een mens moet toch iets aanvangen met zijn midlifecrisis...

23 september 2012 had ik aangestipt om voor het eerst de 42 km af te werken tijdens de marathon van Gent. De datum voor online-inschrijven voor deze marathon werd op de website steeds maar uitgesteld, tot het bericht kwam dat de marathon geannuleerd werd. Er zat dus niets anders op dan op zoek te gaan naar een andere wedstrijd, en zo kwam ik uit bij de "In Flanders Fieldsmarathon" van 9 september 2012 van Nieuwpoort naar Ieper.

Ondertussen heb ik op 7 maanden tijd 3 marathons gelopen.

9 september 2012: In Flanders Fieldsmarathon. Mooi!

10 februari 2013: Louis Persoons Memorialmarathon in Genk. Mooier!

7 april 2013: Vlaanderens Mooiste Marathon in Zwalm. Mooist!

9 september 2012: In Flanders Fieldsmarathon van Nieuwpoort naar Ieper

De weersvoorspelling beloofde niet veel goeds... 30°C en nagenoeg geen wind. En Frank en Sabine hadden het bij het rechte eind, het was snikheet. Ik had voor mezelf uitgemaakt om te lopen aan een gemiddelde van 11 km/h en zo ergens uit te komen in de buurt van 3:50:00. Maar zoals allicht velen op hun eerste marathon (en sommigen ook nog daarna...) startte ik toch iets te vlug. Halfweg kwam ik door in 1:45:24, dus bijna 10 minuten te snel om op 3:50:00 uit te komen. Gezien de loden hitte

besloot ik het tempo te laten zakken, er wel voor zorgend dat de vooropgestelde tijd niet in het gedrang kwam. En zo eindigde ik als 161ste op 391 deelnemers in een tijd van 3:48:30. De laatste 5 km heb ik zeker nog een 10-tal strompelaars voorbijgestoken, die volledig verkrampst het einde opzochten. Het parcours van IFF is best wel mooi. Volledig langs rustige wegen en jaagpaden, nagenoeg vlak en met een mooie doortocht in Diksmuide langs de dodengang en de IJzertoren. En vlak voor de aankomst door de Menenpoort lopen, heeft ook wel iets magisch! Enig minpuntje van deze wedstrijd was voor mij dat er bij de vele bevoorradingsposten enkel water en sportdrink te krijgen was, en niets om te eten zoals banaan, rozijnen of chocolade... Uit schrik om honger te krijgen onderweg, had ik achteraf gezien voor de wedstrijd te veel gegeten zodat de maag onderweg opgeblazen aanvoelde. De wedstrijd is toch een aanrader, maar dan bij voorkeur bij iets lagere temperaturen!

10 februari 2013: Louis Persoons Memorialmarathon in Genk

Van het ene uiterste naar het andere. Was het tijdens IFF nog snikheet, dan was het in Genk heel wat minder. Er werd gestart bij 0°C, in de loop van de wedstrijd ging de temperatuur lichtjes positief. De wedstrijd werd gelopen in het natuurdomein Kattevennen, één van de 5 toegangspoorten tot het Nationaal Park Hoge Kempen. Een zeer bosrijk gebied en dus een aangename omgeving om in te lopen. Door de vrieskou van 's nachts waren enkele asfaltstroken in het bos nog spekglad bij aanvang van de wedstrijd. Samen met Marc Vanmaldegem en Jean-François Parent stond ik aan de start. Ook Guy Reyntjes had de intentie om hier te starten, maar een blessure maakte dat onmogelijk. Samen met vrouw Chantal was hij echter een prima supporter voor ons drieën! Er moesten 7 ronden gelopen worden van elk 6 km. Vooraf vroeg ik me af of

dit niet saai zou zijn, maar dat viel heel goed mee. Na een tweetal rondjes heb je al heel wat parcourskennis en weet je dus ook waar het even bergop gaat, waar de wind tegen zit, waar de bevoorrading is,... Ik hoopte mijn tijd van IFF te kunnen verbeteren en had 3:45:00 in gedachten. Halfweg kwam ik door in 1:51:23 en zat dus goed op schema. Na 5 van de 7 ronden en dus 30 km gelopen te hebben, voelde

ik echter over nog veel reserves te beschikken en joeg dan maar het tempo serieus de hoogte in. Ik eindigde in 3:38:20 als 61ste op 163 aangekomen lopers. Marc kwam aan in 4:04:19 en Jean-François, die Marc lang gezelschap hield tot de kuit tegensputterde, in 4:06:10. Na de

wedstrijd konden we uitgebreid onze dorst Leffen en werd het nog heel gezellig. “De sympathiekste marathon der Lage Landen”, zo schrijven ze zelf op hun website, en dat zal niet ver van de waarheid zitten! Een wedstrijd die ik zeker nog eens wil lopen in de toekomst!

7 april 2013: Vlaanderens Mooiste Marathon in Zwalm

Als je het kind zo'n naam geeft, moet je wel iets te bieden hebben... En inderdaad, deze marathon is de natte droom van elke loper die ononderbroken pittoreske landschappen prefereert boven snelle omlopen. Zo dicht bij huis en toch zo mooi! Op de bochtige en glooiende wegen kon je soms honderden meters voor en achter je de sliert lopers waarnemen. Een indrukwekkend schouwspel! En de weergoden waren Zwalm uiterst goed gezind. Na weken van koude en een gure noordoostenwind, was het voor het eerst zonnig, zacht en vrijwel windstil. De wedstrijd werd voor het eerst georganiseerd, en dat gaat altijd wel gepaard met enkele kinderziektes. Hier verliepen de inschrijvingen stroef, omdat de organisatoren niet hadden gerekend op nog zoveel daginschrijvingen. Om dat allemaal meester te kunnen, werd de start een kwartiertje uitgesteld. Het parcours bestond uit twee verschillende lussen van 21 km, waarbij alle 12 deelgemeenten van Zwalm werden aangedaan. De tweede lus had ik vooraf op een training

verkend. De eerste, en ook de lastigste qua hellingen, niet. We stonden met 6 KASVO'ers aan de start voor de marathon (Monique Bauters, Jean-François Parent, Hans Bosschaert, Johan Rotsaert, Marc Vanmaldegem en ikzelf), 5 joggers uit de groep van Ignace waagden zich aan de halve marathon. De vrouw van Guy Reyntjes, Marc Meirlaen en mezelf namen met nog 2 anderen deel aan de aflossingsmarathon. Voor deze wedstrijd hoopte ik stiekem 3:35:00 te kunnen lopen, maar durfde dat niet uit te spreken gezien de lastigheidsgraad. De start ging vlot, maar na 8 km kreeg ik plots last in de linkerheup, met uitstraling naar de knie. Een pijn die ik nog nooit eerder voelde en me heel wat zorgen baarde. De gedachte aan opgeven werd steeds sterker... Maar even plots als de pijn was gekomen, verdween ze ook na kilometer 16. Na 21 km kwam ik door in 1:43:35, en nam daar ook een minuutje de tijd om droge en lichtere bovenkledij aan te trekken. De lentezon deed immers de temperaturen oplopen. De vele aanmoedigingen onderweg deden heel wat deugd. In de eerste lus kwamen die van Ignace & friends en Marc Meirlaen. In de tweede lus werd ik opgezweept door Guy maar vooral door Mia van Johan... De passage door Dikkele deed ik rustig aan omdat ik wist dat die heel lastig was, om dan na kilometer 40 mij op Rekegem, een steile helling bergaf, naar beneden te laten vallen en op dat elan door te gaan tot de aankomst. Op 3:29:40 bleef de klok voor mij stilstaan (als 69ste op 175), een onverhoopte tijd gezien het parcours! De andere clubgenoten kwamen ook allemaal binnen de 4 uur aan, wat vooral voor Marc een fantastische prestatie is. In de Zwalmperel kon de après-marathon van start gaan, vergezeld van heel veel Ename en Parijs-Roubaix op een groot scherm. Voor mij de mooiste marathon van de drie! Al gaat de marathonriem er nu even af, omdat het moment van vele mooie stratenlopen in de omgeving nu volop losbarst...

Wim Van Nieuwenhuize, 10 april 2013